

РЕШЕНИЕ

№ 103

гр. София, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 6-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Камен Иванов

Членове: Владимир Астарджиев
Величка Цанова

при участието на секретаря Таня Ж. Петрова Вълчева
в присъствието на прокурора Ю. М. Х.
като разглежда докладваното от Камен Иванов Въззивно частно наказателно дело № 20241000600236 по описа за 2024 година

Производството е Производството е по реда на глава Двадесет и първа вр.чл.306 ал.3 вр. ал.1,т.1 НПК,като е образувано по частен протест,вж. №3909/12.01.2024 година на прокурор от Софийска градска прокуратура и по частна жалба,вх.№7721/23.01.2024 година от адв.И. К. от АК-София,с посочен съдебен адрес,служебен защитник на осъдения А. М. М.,с установена самоличност,ЕГН ***** против Определение №55/09.01.2024 година,постановено по н.ч.д. №6985/2023 година по описа на Софийски градски съд.С атакуваното определение съдът,на основание чл.306 ал.1,т.1 НПК вр.чл.25 НК вр.чл.23 НК е „групирал“ наказания,наложени на осъдения А. М. М.,ЕГН ***** на основание чл.23 НК и чл.25 НК,като е съобразил наказанията,наложени на осъденото лице по няколко наказателни дела,както следва:

- по нохд № 19543/2019 година по описа на СРС,109- ти състав,
- по нохд № 1018/2020 година по описа на СРС,19-ти състав,
- по нохд № 4383/2020 година по описа на СГС,22-ри състав,

-по нощд № 15211/2020 година по описа на СРС,12-ти състав,

-по нощд № 8394/2021 година по описа на СРС,6-ти състав,

-по нощд № 9434/2020 година по описа на СРС,94-ти състав и

-по нощд № 2838/2023 година по описа на СГС,36-ти състав,като е определил най-тежкото измежду наложените му наказания-1 /една/ година „лишаване от свобода“.Съдът,основание чл. 24 НК е увеличил определеното общо наказание една година „лишаване от свобода“ на осъдения А. М. М. с 3 /три/ месеца,като е постановил определеното общо наказание от 1 /една/ година „лишаване от свобода“,увеличено с 3 /три/ месеца да се изтърпи от осъдения А. М. М. при първоначален „ОБЩ“ режим,на основание чл.57 ал.1,т.3, б.„а“ ЗИНС.

Съдът е приспаднал и зачел при изпълнението на определеното общо наказание от една година и три месеца „лишаване от свобода“,

-изтърпяното отчасти наказание „Пробация“ по нощд №19543/2019 година по описа на СРС,като два дни „пробация“ са зачетени за един ден „лишаване от свобода“,

-изтърпяното наказание „лишаване от свобода“ по нощд №1018/2020 година на Софийски районен съд,по нощд №4383/2020 година на СГС и по нощд № 9434/2020 година на Софийски районен съд,на основание чл.25 ал.2 НК.Съдът е зачел времето,през което осъдения М. е бил задържан под стража по наказателните производства,включени в съвкупността по реда на ЗМВР и НПК /по нощд № 19543/2019 година на Софийски районен съд,по нощд № 1018/2020 година на Софийски районен съд, по нощд № 4383/2020 година на СГС,по нощд № 8394/2021 година на Софийски районен съд и по нощд №2838/2023 година на Софийски градски съд/ на основание чл.59 ал.1,т.1 и ал.2 НК.

Съдът е присъединил към определеното общо наказание „лишаване от свобода“ наказание „обществено порицание“,постановено по нощд №4383/2020 година на СРС,по нощд №15211/2020 година на СРС,по нощд №8394/2021 година на СРС и по нощд №2838/2023 година на Софийски градски съд.

Със атакувания съдебен акт е постановено отделно да бъде изтърпяно наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца,наложено на осъдения

А. М. М. по нохд № 38/2022 година по описа на РС гр.Своге при първоначален „СТРОГ“ режим,като приспада изцяло изтърпяното,на основание чл.25 ал.2 НК.

В подадения протест се твърди,че постановения съдебен акт е незаконосъобразен в частта,в която е определено наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и три месеца на основа преценката по осъждането на М. по нохд №2838/2023 година по описа на СГС.

Сочи се,че по последното осъждане е определено наказание на М. в размер на 1 година и 6 месеца с прилагане нормата на чл.24 НК,докато с атакувания акт прилагане нормата на чл.24 НК е в размер на ТРИ месеца.На тази основа се излагат съображения,че не са съобразени осъжданията на М., определеното му най-тежко наказание „лишаване от свобода“,което е увеличено само с ТРИ месеца, вместо с 6 месеца.Сочи се,че след последното осъждане на М.,когато определеното наказание е увеличено по реда на чл.24 НК с шест месеца не са настъпили нови обстоятелства,които да сочат на смекчаване наказанието по размер с прилагане чл.24 НК.

Претендира се изменение на съдебния акт,като се увеличи размера на определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ с ШЕСТ месеца.

В подадената частна жалба се твърди,че е постановен незаконосъобразен /несправедлив и неправилен/ съдебен акт в частта,в която решаващият съд е приложил нормата на чл.24 НК и е увеличил размера на определено общо наказание.Не са изложени конкретни оплаквания във връзка с възражението,касателно незаконосъобразност на решението първия съд да приложи нормата на чл.24 НК.Прави се искане за отмяна на постановения съдебен акт в частта,в която е приложена нормата на чл.24 НК или отмяна на съдебния акт и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на съда.

Пред въззивния съд оплакванията,релевирани в частния протест се поддържат от представител на АП-София.Сочи се,че коректно е аргументирана необходимостта от прилагане нормата на чл.24 НК по отношение част от наказанията,включени в т.н.“кумулятивна маса“,като намира,че неправилно първия съд,след като е определил едно общо най-тежко наказание по реда на чл.25 НК, го е увеличил с ТРИ месеца по реда на чл.24

НК, вместо с ШЕСТ месеца. Излага съображения за завишена степен на обществена опасност на дееца, както и многобройността на съдебните актове, включени в кумулативната маса. Намира, че по последното осъждане /със споразумение/ е приложена нормата на чл.24 НК с ШЕСТ месеца, а понастоящем, въпреки многобройността на осъжданията, увеличеното общо наказание е само с ТРИ месеца. Споделя изцяло доводите, изложени в частния протест.

Претендира изменение на съдебния акт в частта, касателно приложението на чл.24 НК, а общото наказание на осъдения А. М. да се увеличи с ШЕСТ месеца по реда на чл.24 НК.

Защитата на осъдения М. поддържа съображенията, изложени в частната жалба и оспорва обосноваността на подадения частен протест. Намира, че точната оценка на отделните осъждания е позволила правилно да се определи едно общо, най-тежко наказание за осъденото лице. Намира, обаче, че целите на наказанието не предполагат прилагане нормата на чл.24 НК и увеличаване на това наказание по този ред. Намира за неоснователно искането да се приложи нормата на чл.24 НК и се увеличи определеното общо наказание на осъдения М. с ШЕСТ месеца.

В обобщение претендира да се постанови съдебен акт, с който се измени атакуваното определение на СГС, като се отмени прилагане нормата на чл.24 НК.

Осъденият А. М. не се е явил пред въззивния съд.

Съдът, като прецени оплакванията и съображенията, изложени в частния протест, становището на страните пред въззивния съд, като провери атакувания пред него съдебен акт намира, че частния протест е допустим и преценен по същество – основателен, а подадената частна жалба – допустима, но неоснователна по същество.

Съображенията на съда са следните:

Производството пред първия съд е образувано по предложение на прокурор от СГП, по реда на чл.306 ал.1, т.1 НПК за определяне общо наказание измежду наказания, наложени на А. М. с различни съдебни актове, влезли в законна сила, при спазване изискванията на чл.25 НК.

Определяйки предмета на настоящата въззивна проверка съдът намира, че

следва да даде отговор не само на поставеното основно,по същество единствено оплакване с частния протест,за начина на прилагане от страна на първия съд на нормата на чл.24 НК по отношение наказанията , включени в т.н. “група съвкупност“,формирана между наказанията,наложени по отделните наказателни производства ,включително по оплакването на защитата,че неправилно е приложена нормата на чл.24 НК въобще,но и касателно законосъобразното формиране на тази съвкупност по отделните осъждания на А. М..

На първо място следва да се посочи,че въззивният съд намира за обосновано и законосъобразно произнасянето от решаващия съд по въпросите кои съдебни актове и съответни осъждания се намират в съотношение,позволяващо тяхното групиране,с оглед най-благоприятен режим за осъденото лице. Въззивната проверка установява,че съставът на съда правилно е съобразил наличните предпоставки за приложение на чл.25 НК,касателно момента на извършените престъпни деяния,постановените съдебни актове и влезлите в сила присъди с наложени наказания на осъдения М..

В мотивите си към атакуваното определение първият съд е бил изключително убедителен и изчерпателен в доводите си,касателно определяне отделни групи осъждания с влезли в сила съдебни актове по см.на чл.25 НК.Законосъобразно е намерено,на основа приложена по делото справка за съдимост на осъденото лице,че А. М. М. е осъждан многократно,като:

-по нохд№5089/2019 година по описа на СРС е одобрено споразумение с протоколно определение от 28.03.2019 година,влязло в сила,като А. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл.216 ал.1 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.63 ал.1,т.4 НК, извършено на 22.09.2017 година и му е наложено наказание „Пробация“ за срок от 7 месеца с посочени пробационни мерки.Наказанието е изтърпяно на 03.02.2020 година.

-по нохд №19543/2019 година на СРС е одобрено споразумение с протоколно определение от 11.12.2019 година,влязло в сила,като А. М. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл.194 ал.3 вр.ал.1 вр.чл.63 ал.1,т.4 НК,извършено на 08.12.2019 година и му е наложено наказание „Пробация“ за срок от 1 година с посочени пробационни мерки.На основание

чл.59 ал.1,т.1 НК е приспаднато и зачетено времето,през което М. е бил задържан по ЗМВР и НПК,считано от 08.12.2019 година до 11.12.2019 година.Осъденият А. М. е започнал да търпи наказание „Пробация“ на 27.02.2020 година,но на 19.06.2020 година изпълнението е прекъснато за срок от три месеца на основание чл.199 и чл.448 ал.1 вр.чл.447,т.2, пр.2 НПК.От приложената справка на ОСИН гр.София се установява,че към 19.06.2020 година М. е изтърпял 3 месеца и 23 дни от наказанието с остатък от 8 месеца и 7 дни.От мярката безвъзмезден труд в размер на 100 часа за 1 година са изработени 12 часа с остатък 88 часа.

-по нохд №1018/2020 година на СРС е одобрено споразумение с протоколно определение от 02.06.2020 година,влязло в сила,като М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл. 198 ал.1,пр.1 вр.чл.63 ал.1,т.3 НК,извършено на 02.02.2019 година и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 9 месеца,отложено с изпитателен срок от две години и шест месеца. Осъденият М. е постъпил в затвора гр.София и с начало 24.03.2021 година е търпял общо наказание 1 година „лишаване от свобода“ по нохд №4383/2020 год. на Софийски градски съд,нохд №1018/2020 год. на Софийски районен съд и по нохд№19543/2020 год. на Софийски районен съд.

На 16.09.2021 година е освободен по изтърпяване.

-по нохд№4383/2020 година на СГС е одобрено споразумение с определение от 24.03.2021 година, влязло в сила,като А. М. е признат за виновен и осъден за престъпление по чл.198 ал.1, пр.1 вр.чл. 63 ал.1,т.3 вр.чл.20 ал.2вр.ал.1 НК,извършено на 31.08.2019 година и престъпление по чл.249 ал.1 вр.чл.63 ал.1,т.3 и т.5 вр.чл.26 ал.1 НК,извършено в периода 31.08.2019г.-01.09.2019 година. Наложено му е едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година при първоначален „общ“ режим на изтърпяване.Приспаднато е времето,през което е задържан под стража ,считано от 16.11.2020 година до 24.03.2021 година,като е присъединено и наказание „Обществено порицание“.Преведен е в затвор гр.Пазарджик за изтърпяването на общо наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 1 година по нохд №9434/2020 година,по нохд№8394/2021 година и нохд№ 15211 /2020 година на Софийски районен съд.Общото наказание е приведено в изпълнение на 03.05.2022 година,като осъдения М. е освободен на 02.09.2022 година по изтърпяване.

-по нохд №15211/2020 година на СРС,с присъда,влязла в сила на 13.05.2021 година М. е осъден за престъпление по чл.194 ал.1 вр.чл.18 ал.1 вр.чл.63 ал.1,т.3 НК,извършено на 09.02.2019 година,като му е наложено наказание „Обществено порицание“.

-по нохд №8394/2021 година на СРС е одобрено споразумение от 21.06.2021 година,влязло в сила, като А. М. е осъден за престъпление по чл.325 ал.1 вр.чл.63 ал.1,т.4 НК,извършено на 25.03.2019 година и му е наложено наказание „Пробация“ за срок от седем месеца с посочени пробационни мерки. Наказанието не е привеждано в изпълнение самостоятелно,поради групиране с предходни осъждания.

-по нохд№9434/2020 година на СРС с присъда,влязла в сила на 28.10.2021година А. М. е осъден за престъпление по чл.198 ал.1,пр.1 вр.чл.20 ал.2 вр.ал.1 вр.чл.63 ал.1,т.3 НК,извършено на 01.11.2018 година и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 /осем/ месеца.

На основание чл.69 ал.1 вр. чл.66 НК е отложено за изпитателен срок от 2 години.

-по нохд№38/2022 година на РС-Своге е одобрено споразумение от 19.04.2022 година,влязло в сила,като М. е осъден за престъпление по чл.343б,ал.3 НК,извършено на 15.12.2021 година и му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца при първоначален „строг“ режим на изтърпяване.Наказанието е изтърпяно и М. е освободен на 02.09.2022 година.

-по нохд№2838/2023 година на СГС е одобрено споразумение от 30.10.2023 година,влязло в сила, като А. М. е осъден за престъпление по чл.198 ал.1 вр.чл.20 ал.2 вр.чл. 63ал.1,т.3 НК,извършено на 09.08.2019 година и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ в размер на 1 година,и за престъпление по чл.249 ал.1 вр.чл.26 ал.1 вр.чл.63 ал.1, т.3 НК,извършено на 09.08.2019 година,като на М. е наложено наказание „Обществено порицание“.На основание чл.23 ал.1 НК е определено едно общо най-тежко наказание„лишаване от свобода“ за срок от една година,чието изпълнение е отложено за срок от три години.Определеното общо най-тежко наказание е увеличено с 1/2 на основание чл.24 НК.Изпълнението е отложено за срок от три години.Наложено е и кумулативно предвиденото наказание за престъплението по чл.249 ал.1 вр.чл.26 ал.1 вр.чл.63 ал.1,т.3 НК „Обществено

порицание“.

Фактите са установени правилно от първия съд и въззивната съдебна инстанция ги споделя изцяло.

На основа гореизложеното,след проверка на атакувания съдебен акт и собствен доказателствен анализ обобщително въззивният съд намира,че в съдебното производство пред първоинстанционния съд не са допуснати процесуални нарушения,а материалния закон при определяне съвкупностите по отделните осъждания,анализа за начина на изпълнение на наказанията и зачитания,е приложен законосъобразно.Законосъобразно първият съд е обобщил,че „...са налице предпоставките на чл.25 ал.1 вр.чл.23 ал.1 НК за групиране на наказанията“,приемайки за допустимо и основателно предложението на прокурора.Законосъобразно,отчитайки периода на извършване на престъпните деяния от страна на М. и момента на влизане в сила на съдебните актове,с които е признат за виновен и осъден ,първият съд е намерил,че следва да се извърши групиране на наказания по осъжданията на М. по т.2,т.3,т.4,т.5,т.6,т.7 и т.9,описани по-горе,т.е. по нохд№19543/2019 година на СРС,нохд №1018/2020 година на СРС,нохд№4383/2020 година на СГС,нохд №15211/2020г. на СРС,нохд №8394/2021 година на СРС,нохд №9434/2020 година на СРС и нохд №2838/2023 година на СГС.Обосновано е прието,че деянията по всяко от тези осъжданията са извършени преди да има влязла в сила присъда/определение за одобряване на споразумение/,за което и да е от тях.Законосъобразен е извода на първия съд,че определяне на общо наказание по посочените осъждания се явява най-благоприятното за осъденото лице М..

Законосъобразно,отчитайки вида и размера на наложените на осъденото лице наказания,с влезли в сила съдебни актове,по отделните осъждания е прието,че на осъдения А. М. следва да бъде определено едно общо най-тежко наказание между наложените му-наказанието по нохд №4383 /2020 година на СГС и нохд №2838/2023 година на СГС-1 /една/ година „лишаване от свобода“.

Обосновано и законосъобразно е прието от първия съд,че извън кумулационната маса /група/ следва да остане осъждането по нохд №5089/2019 година на СРС,като съображенията на проверявания съд се споделят изцяло.Законосъобразно е прието,че извън описаната „група“ следва

да остане наказанието ,наложено на М. по нохд №38/2022 година на РС гр.Своге,в сила от 19.04.2022 година,доколкото деянието е извършено на 15.12.2021 година и е в отношение на рецидив спрямо останалите.Това наказание,доколкото е изтърпяно,следва да се приспадне изцяло на осн.чл.25 ал.2 НК.

Въззивният съд изрично дължи отговор на поставени пред него възражения от държавното обвинение и защитата на осъденото лице,във връзка с прилагане нормата на чл.24 НК,като намира за основателно оплакването в частния протест,свързано с прилагане от първия съд на чл.24 НК,касателно размера на увеличеното общо наказание.

Не намира за основателно възражението на защитата,че въобще не следва да се прилага нормата на чл.24 НК.

Безспорно е самостоятелното право на решаващия съд в производството по чл.306 ал.1 НПК вр. чл.25 НК да прецени необходимостта от прилагане нормата на чл.24 НК,дори да са налице материално-правните предпоставки за това.Въззивният съд споделя напълно доводите на първия съд,свързани с постигнати и изпълнение целите на наказанието по чл.36 НК и резултатите от проведените корекционни дейности с едно осъдено лице.

Първият съд изрично е подчертал,че „....представителят на държавното обвинение не е поискал приложението на чл.24 НК...“,но е намерил,че тази норма следва да се приложи по отношение на осъдения М.,касателно определеното общо наказание от една година „лишаване от свобода“.

С този извод въззивният съд се съгласява изцяло.

Не се съгласява с изложените мотиви,касателно размера,в който е приложена тази норма.

Правилно е посочено,че,„...не следва да се подценяват данните за обществената опасност на включените в съвкупността престъпления,респективно личната обществена опасност на А. М.“.Правилно и коректно е подчертано и,че включени в „кумуляционната група“ са 7 /седем/ отделни осъждания,които от друга страна „...не са били единствените за осъдения А. М., и следва да се отчете предходното обременено минало на последния“.Отново първият съд е бил убедителен,като е посочил,че,„...не се установява поправителен ефект от наказанията,тъй като М. е извършвал

деянията в кратък период от време“, че тези престъпления са тежки умишлени такива, засегнали и упорито увредили важни обществени интереси и поради това е намерено, че приложението на чл.24 НК се явява законосъобразно, и обосновано. Именно продължавайки аргументираните си изводи първият съд е посочил, че приложението на чл.24 НК „...е безусловно необходимо, за да се преодолее ефекта на „поглъщане“ и, за да се достигне на справедлив и достатъчен за поправянето на лицето размер на наказание“. На осъдения М. е определено едно общо най-тежко наказание от 1 година „лишаване от свобода“. С оглед многобройността на осъжданията, включени в кумулационната маса, това определено общо наказание от 1 /една/ година „лишаване от свобода“ следва да се увеличи с $\frac{1}{2}$, за да се определи наказание, което да е справедливо и обезпечи по-висок резултат от поправително-възпитателното, и предупредително-възпиращо значение на наказанието. Сам в мотивите си, приемайки, че следва да приложи нормата на чл.24 НК, първият съд е подчертал, че „...липсата на поправителен ефект и превъзпитание върху осъдения... налага изолиране му от обществото за един по-продължителен период от време, с цел преодоляване на противоправното му поведение“, доколкото въпреки упорито прилаганата държавна наказателна репресия, нагласата на осъденото лице да върши престъпления остава непроменена.

Обсъждайки в каква степен да приложи нормата на чл.24 НК, първият съд е намерил, че „...оценявайки обема на престъпна дейност и интензитета ѝ, общото наказание „лишаване от свобода“ в размер от една година следва да се увеличи с 3 /три/ месеца, чрез които могат да се постигнат целите на наказването и най-вече поправяне на лицето“.

Този обобщаващ правен извод не е обоснован.

Той се явява необоснован при изложените от самия проверяван съд аргументи.

Не е обоснован извода на проверявания съд, че „Приложението на разпоредбата на чл.24 НК не следва да бъде в максимален размер и общото наказание следва да се увеличи с 3 /три/ месеца, като се отчитат броя на престъпленията, за които е осъждан, времето от около 1 година, в която са осъществени“.

Видно е, че увеличението с ТРИ месеца по реда на чл.24 НК на

определеното общо най-тежко наказание на осъденото лице не държи сметка нито на обществената опасност на деяния и деец, нито на последното осъждане, включено в кумулационната маса, това по нощд №2838/2023 година на СГС. Видно е, че по това наказателно производство, за престъпление по чл.198 НК на осъдения М. при условия на споразумяване със съответната прокуратура, е определено наказание 1 година „лишаване от свобода“ , като наказанието е увеличено с ½ по реда на чл.24 НК.

Понастоящем, въпреки, че в кумулационната маса са включени още 6 отделни осъждания, и при ясно очертано обременено съдебно минало с проявена упоритост да се вършат престъпления, общото наказание е увеличено само с ТРИ месеца. Това произнасяне не държи сметка нито на мотивите, изложени от проверявания съд, подчертани изрично по-горе, нито на обективните данни по делото, сочещи осъденото лице като такова с висока степен на обществена опасност, при липса на повлияване към него на упражнената наказателна репресия от Държавата.

Именно за това, с цел реализиране целите на наказанието и спазване на закона, настоящият съд ще измени атакувания първостепенен съдебен акт в частта, касателно приложението на чл.24 НК и ще увеличи с ½ размера на определеното общо най-тежко наказание от 1 година „лишаване от свобода“.

Насетне, изводите на проверявания съд, свързани с определения режим на изтърпяване на наказанието по реда на чл.57 ал.1, т.3, б. „а“ ЗИНС, прилагането на чл.25 ал.3 НК, касателно частично изтърпяното наказание „Пробация“ по нощд № 19543/2019 година на СРС, приложението на чл.25 ал.2 НК към наказанието „лишаване от свобода“ по нощд №1018/20 година на СРС, по нощд №4383/2020 година на СГС и нощд №9434/2020 година на Софийски районен съд, следва да се споделят изцяло.

Законосъобразно на основание чл.59 ал.1, т.1 и ал.2 НК е приспаднало времето, през което осъденият М. е бил задържан под стража по реда на ЗМВР и НПК по делата, включени в съвкупността. Законосъобразно първият съд е постановил към определеното общо наказание „лишаване от свобода“ да се присъедини наказанието „Обществено порицание“, наложено по нощд №4383/2020 година на СГС, по нощд №15211/2020 година на СРС, по нощд №8394/2021 година на СРС и по нощд 2838/2023 година на Софийски градски съд.

Не са налице други основания, освен посочените по-горе, които да обуславят изменение или отмяна на атакувания съдебен акт.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ протоколно определение №55/09.01.2024 година, постановено по н.ч.д. №6985/2023 година по описа на Софийски градски съд в частта за прилагане чл.24 НК, като увеличава определеното на осъдения А. М. М., с установена самоличност, ЕГН ***** общо най-тежко наказание от 1 година „лишаване от свобода“ с ШЕСТ месеца.

Потвърждава определението в останалата част.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____